

GOIGS MARE DE DÉU

que es venera en la
vila de Prades, de l'Ar-
La seva festa el

A LA DE L'ABELLERA

pròpia ermita de la
quebisbat de Tarragona.
8 de setembre.

TORNADA

*Per l'abella que us cercava,
i la flor que l'acollí;
feu-nos ésser romani
de la vostra serra blava.*

La mà que us trobava un dia,
clara estrella del pastor,
engelosida volia
guardar-vos dintre el sarró.
En obrir-lo no us trobava.
Quin vol tenieu més fil!
*Feu-nos ésser romani
de la vostra serra blava.*

Fugieu perquè endevina
el vostre ull en l'herbei clar
un bassol d'onada fina,
que els bolquers fa blanquejar.
On la randa degotava
neix una flor en cada bri.
*Feu-nos ésser romani
de la vostra serra blava.*

Quan us dúia a la masia
us tornàveu més pesant.
Sobre el cingle que us volia,
sota l'ombra del Montsant.
Prades un rusc us cercava,
vostra roca s'oferí.

Lletra: Melcior Font.
Moaeras

Tornada

Per l'a - be - lla que us cer - ca - va i la flor que l'a - co - llí; feu-nos es - ser ro - ma -
ni de la vos - tra se - rra bla - va. La mà que us tro - ba - va un di - a, cla - ra es tre - lla del pas -
lor, en - ge - lo - si - da vo - ti - a guar - dar-vos din - tre'l sa - rro. En o - brir-lo no us tro -
ba - va, quin vol te - ni - a més fil Feu-nos és - ser ro - ma - ni de la vos - tra se - rra bla - va.

V. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix.

R. Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

OREMUS

Concede nos fámulos tuos quaesumus, Dómine Deus, perpetuae mentis et corporis sanitate gaudere, et gloriosa Beatæ Mariæ, semper virginis intercessione a presenti liberari tristitia, et aeterna perfrui laetitia. Per Christum Dóminum nostrum. - R. Amen.

*Feu-nos ésser romani
de la vostra serra blava.*
Tant de xiprer us enfosquia,
quan l'abella vingué a Vós
fent-vos clara companyia,
fent-vos fines buniors.
Perquè l'ermità us deixava,
la flor els mostra aquest camí.
*Feu-nos ésser romani
de la vostra serra blava.*

L'aroma és pregària viva,
l'ala d'or és ciri ardent.
Cap pelegrí que us arriba
no us duu pas millor present.
Si el vostre ull ens amoixava,
or ni mel no ens fan glatir.
*Feu-nos ésser romani
de la vostra serra blava.*

Tota branca se us decanta,
i tot bri s'alça per Vós;
vostre xiprer és remorós
com el doll que al peu hi canta.
Vianant que sedejava
llavi fresc i bon camí.
*Feu-nos ésser romani
de la vostra serra blava.*

Aclariu-nos la mirada,
si heu fet clarejar la mel,

Boixos: Josep Obiols.

Sobre espines la rosada,
sobre abims poseu l'estel.
Que el somriure que esclatava
nostre ull no el vegi marcir.
*Feu-nos ésser romani
de la vostra serra blava.*

Aromeu la nostra vida,
Vós que a la mel deu perfum,
i la cera torneu llum
tremolosa i recollida.
Noble llengua que us lloava
féu que mai pugui emmudir.
*Feu-nos ésser romani
de la vostra serra blava.*

Feu-nos dolços sens feblesa,
tota aspror torneu suau;
feu la nostra nit encesa,
feu el nostre dia blau.
Endolciu la pàtria amada
endolciu-nos el morir.
*Feu-nos ésser romani
de la vostra serra blava.*

TORNADA

*Per l'abella que us cercava,
i la flor que l'acollí;
feu-nos ésser romani
de la vostra serra blava.*

Música: Joan Llongueres.